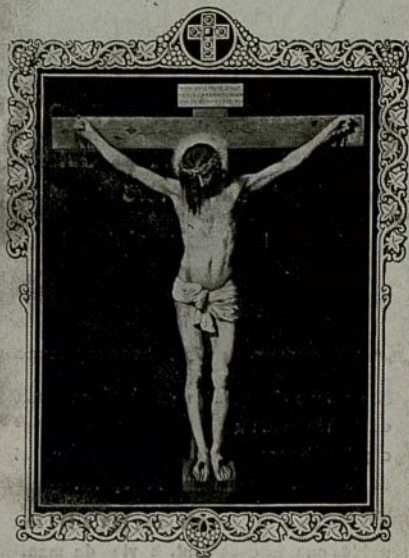
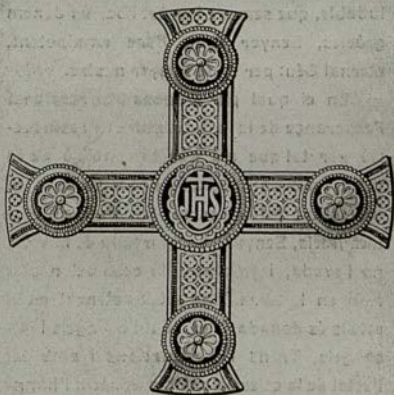

IN SPE RESVRRECTIONIS
MISERICORDIÆ CHRISTI

Juli Garreta i Arboix

Nasqué a Sant Feliu de Guíxols
el 12 Març 1875.

Morí a la mateixa ciutat el
2 Desembre 1925, després
de rebre els Auxilis espirituals

~~~~~ a C. s ~~~~~

La seva vida fou un exemple constant
de la més fonda generositat cristiana. Ac-
ceptà amb serenor tots els sacrificis, per tal
de restar fidel a la llum de l'esperit.

Els seus sentiments eren tan alts i tan
nobles que, forçosament, havien de mani-
festar-se en la forma més divinal que ens
ha estat reservada: la música.

Servem memòria, en les nostres pre-
gàries envers Qui tot ho és, d'aquests trets
vigorosos que aureolaràn amb una claror
puríssima el record eternal de la seva
vida.

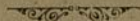
Prefaci dels Difunts

Verament és digne i just, equitatiu i sa-
ludable, que sempre i en tot lloc, us donem
gràcies, Senyor sant, Pare omnipotent,
eternal Déu: per Crist Senyor nostre.

En el qual per a nosaltres resplendi
l'esperança de la benaventurada resurrec-
ció, per tal que als que la condició de la
mort certa entristeix, la promesa de la in-
mortalitat futura aconhorti. Puix als vos-
tres fidels, Senyor, trasmutada és la vida,
no llevada, i feta pols la casa del nostre
exili en la terra, una estada eternal en el
cel els és donada. Per ço amb Angels i Ar-
càngels, Trons i Dominacions i amb tot
l'estol de la celestial milícia, cantem l'himne
de vostre glòria, sens mai parar, dient

Sant, Sant, Sant, Senyor Déu dels
exèrcits. Els cels i la terra són plens de la
vostra glòria. Hosanna en les altures!

Beneït Aquell qui ve en nom del Senyor.
Hosanna en les altures!

IMP. VIAUER

19 October 1956

Sen. Vda. de Juli Garreta.

Saint Felix de Guinol

Distinguida Senyora:

Rebo la seva lletra del 14
corrent, certificada, la qual es refereix a l'assumppte
de les partitures d'obres del seu difunt espós (a.c.s.)
Pel que veig, aquest assumppte, que jo ja suposava
liquidat, puig que son a primers d'Agost que veig
remetre al Sr. Milya les partitures i material
en qüestió, encara està pendent. En el desig d'acabar
ho d'un vegada, ~~li endrego les presents ratlles~~
~~respono a l'assumppte~~ li ha en aquesta qüestió.

Si algun malentès hi ha en aquesta qüestió em penso que no és de part meua, per les següents raons. Quan un compositor entrega a una entitat, orquestra o orfeó, adreça a un concertista vocal o instrumental, partitures d'obres seves, s'entén aquí i a tot arreu que les partitures, (no les obres) resten de propietat de qui les rep per a l'execució. És doncs, amb tota cortesia, però amb tota fermesa, que'm veig obligat a reiterar la afirmació de que quan dius que les partitures que m'entre- gàs el teu difunt copos és evident que li pertanyien. Sento molt haver de contradir aquest criteri que voste coposa, però els fets són com jo dic i no hi ha cap entitat que estigui disposada a desposseir- se de partitures del seu arxiv més que en el cas que es tracti d'obres que no pensi o no vulgui executar, i aquest no és el nostre cas.

Executar, i aquest no es el nomme cas.
 Quan en el mes de Juny darrer vingué un
 Senyor de Sant Felin qual nom no recordo (penso
 que era el Secretari de l'Associació de Música d'aquí
 i tant) a exposar-me el projecte d'edició d'algunes
 obres d'en Garreta i a demanar-me deixés
 per a fer la deguda selecció les partitures que
 jo posseïa, valgu oferir~~me~~ tot seguit fer treure còpies
 a mes despeses de les esmentades partitures (comp-
 tiant d'un Scherzo que indubtablement no fora
 afavorit amb designació de publicació, puig que l'matia
 Garreta en entregar-me la partitura en facultat per
 a tallar el que convingués tota vigada que era
 excessivament llars i un poc difus) i entregar-les
 a En Pau Barals, iniciador de l'edició que's
 projectava.
 Servia ja les partitures reunides i el copista

Escriu ja les partitures reunides i el copista
ovinat per a recollir-les, quan m'arribà la primera
lletra de vostre del 24 Juny, demanant-me que entre-
gués les partitures originals i que tregués còpia d'aq-
üelles que m'paguessin interessar. La meua primera
intenció va ser de negar-m'hi rodonament; pero refle-
xionant després que aquesta meua actitud podia
ser mal interpretada, vaig decidir sense ni gota

d'exaltació pero si certament amargat per la desconsi-
deració ^{de} que se'm feia objecte, entregar-li a vostre
sense ni un mot de protesta, les partitures que'm
pertanyien; i com que ~~els~~ materials que n'havia
fet treure ja tant se ni en donava sense les partitures
originals, vaig decidir també fer-ni ~~li~~ present a vostre
per a que'n disposés com volgués. A la fi es tractava
d'unas còpies que valien uns quants centenars de
pesetes i em sabia greu destruir-les. *(de tot això)*

~~Es~~ natural, pero, que en desposar l'arxiu
de l'Orquestra dels Amics de la Música, hi hagi qualcun
que'm justifiqui la sortida, ~~per~~ per això demano simple-
ment a vostre que'm faci el favor de firmar-me'n
un rebut. I per a salvar la susceptibilitat de
vostre i per que en tot moment pugui acreditar
la legítima propietat del que li entregava, vaig
extendre i firmar un document que així ho
acredita i li dono ara la seguretat de que
mai ningú no li reclamarà res, puig que
l'arxiu ~~de~~ l'Orquestra dels Amics de la Música
és a nom meu i pagat per mi.

~~Es~~ natural, també, que havent de passar per diver-
ses mans les partitures que entrego, tingui jo un
justificant d'haver-les entregades a fi que, si alguna
les perd, no's pugui posar en dubte si l'he entregada
o no;

Espero que les explicacions que's contenen en
la present envairan el malentes de que vostre parla
i que firmará el rebut en qüestió i es farà càrrec
de les partitures i materials que vaig remetre
al bon amic Sr. Vinyal. Així ho espero i ho
desitja per a no pensar mai més en aquest
malhaurat assumpte son atent servent

